

**Міжнародний центр наукових досліджень
(м. Київ)**

**МАТЕРІАЛИ ІІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

«ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ»

15-16 ЧЕРВНЯ 2017 РОКУ

ЧАСТИНА ІІ

**Київ
МЦНД
2017**

Отже, управління діяльністю ТОВ «РОЗМА» повинно спрямовуватися на максимізацію розміру позитивного фінансового результату, за рахунок ефективного управління витратами, матеріально-технічною базою, оптимізацією складу та структури обігових коштів в частині дебіторської заборгованості, підвищення продуктивності праці завдяки покращенню системи мотивації працівників.

Література:

1. Андрущенко І.С. Аналіз фінансової стійкості підприємства в межах концепції оцінювання його життєздатності / І.С. Андрущенко // Держава та регіони. Серія: Економіка і підприємництво. – 2015. – №6. – С. 44-47.
2. Арич М. І. Концептуальні підходи до визначення фінансово-економічних результатів підприємства / М. І. Арич // Економіка та держава. – 2013. – №7. – С. 66-69.
3. Євдокимова Н. М. Економічна діагностика : навч.-метод. посіб. для самоств. вивч. дисц. / Н. М. Євдокимова, А. В. Кірієнко. – Вид. 2-ге, без змін. – К. : КНЕУ, 2006. – 110 с.
4. Товариство з обмеженою відповідальністю «РОЗМА» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rozma.com.ua/>

Науковий керівник: Зибарева О.В д.е.н., в.о. професора

Філатова Г.П.

*аспірант кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Навчально-наукового інституту бізнес-технологій «УАБС» СумДУ*

БОРГОВА СТІЙКІСТЬ КРАЇНИ ТА ЇЇ ОЦІНКА

В сучасних умовах розвитку економічних відносин складовим елементом фінансової системи більшості країн світу вважається державний борг. Відомо, що державні запозичення можуть прискорити темпи економічного зростання, пом'якшити наслідки впливу несприятливих зовнішніх факторів в економіці. Втім, у разі якщо уряди накопичують боргові зобов'язання понад рівень, який здатні обслуговувати, з високою ймовірністю може виникнути боргова криза, що стане детонатором фінансової кризи та чинником гальмування економічної діяльності. У світовій практиці доволі розповсюдженим інструментарієм, що використовується для протидії утворення надмірного боргового навантаження, є аналіз боргової стійкості. За допомогою якого встановлюються взаємозв'язки між обсягами і структурою державних позик, з одного боку, та нинішнім і майбутнім потенціалом країни (спроможністю) обслуговувати накопичений борг, з іншого.

Аналіз сутності поняття боргової стійкості виходячи з визначень різних вчених надає можливість стверджувати, що більшість науковців визначають боргову стійкість країни як її здатність виконувати свої боргові зобов'язання, не вимагаючи полегшення тягаря заборгованості або накопичення заборгованості.

Ключовим елементом оцінки та подальшого управління борговою стійкістю є розрахунок критичних значень боргових показників, перевищення яких свідчить про нестабільність боргової ситуації в країні, високу ймовірність реструктуризації боргу чи дефолту.

В цілому, можна виокремити дві основні групи індикаторів оцінки боргової стійкості країни, перша група – це показники, що мають відношення до самого боргу і платежів за ним, друга група – це показники, що стосуються джерел виконання зобов'язань. У розрізі першої групи виокремлюють як абсолютні показники боргових зобов'язань країни та платежів за ними, так і відносні, зокрема: відношення державного боргу до ВВП, доходів бюджету, внутрішнього боргу до експорту товарів та послуг, внутрішнього боргу до заощаджень, імпорту, тощо [2].

Безумовно, наведені боргові індикатори це не повний перелік, в практиці таких показників нараховується кілька десятків. Як правило кожна країна у процесі оцінки власної боргової стійкості може варіювати набір показників, в залежності від нагальних економічних потреб. Слід зауважити, що в ході оцінки боргової стійкості слід брати до уваги фінансову і суспільно-політичну ситуацію в країні, валютний курс, рівень інфляції, рівень ризику країни щодо неповернення боргу, тощо.

Головним індикатором боргової стійкості в більшості країн світу вважається співвідношення обсягу державного боргу до ВВП. Порогове значення даного показника в Україні становить 60% [1]. Прийнятний рівень даного показника залежить від структури боргу, стану державних фінансів, від рівня інституційного розвитку держави, макроекономічної ситуації загалом.

На основі проведених розрахунків відношення державного боргу до ВВП в Україні за 2011-2016 рр., можна стверджувати, що з 2014 року був перетнутий критичний рівень даного індикатора (70,26 %), а на кінець 2016 року значення показника зросло майже на десять відсотків (80,97 %). Значний рівень показника сигналізує про необхідність розроблення ефективної політики управління державним боргом та борговою стійкістю країни.

Можна зробити висновок, що лише на основі даного показника стверджувати про критичність боргової ситуації країни не можна, а тому для комплексного аналізу боргової стійкості України розрахований індикатор варто доповнити основними макроекономічними показниками, що мають відношення до державного боргу та платежів за ними, показниками платоспроможності та ліквідності країни.

Література:

1. Ольга Карапетян Боргова стійкість України: критерії оцінювання та особливості методології / Сергій Рибак, Ольга Карапетян // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2011. – Вип. 3. – С. 49-57.
2. Боргова стійкість державних фінансів / за ред. Т. І. Єфименко, С. А. Єрохіна, Т. П. Богдан. – К: ДНУ «Акад. фін. управління», 2014. – 712 с. ISBN 978-966-2380-80-4

Хімч К.І.

старший викладач кафедри оподаткування та соціального забезпечення

Клокова Л.О., Карпушкіна О.С.

студентки групи ФК-14-4

Університет митної справи та фінансів

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОПОДАТКУВАННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Важливою складовою для економічного розвитку країни є ефективна податкова система. Доказом щодо цього можуть бути зарубіжні країни, у яких поширеною темою для обговорення є податки в економічному плануванні. Податки впливають на галузі підприємницької діяльності, прискорюючи чи сповільнюючи їх ділову активність. Також створюють передумови для зменшення витрат виробництва і збільшення конкурентоспроможності національних підприємств на світовому ринку. Саме податки складають більшу частину доходів державного і місцевого бюджетів.

У тих країнах де розвинена ринкова економіка і в яких мале підприємництво забезпечує ВВП приблизно 60-70%, на підтримку малого бізнесу кожний рік вираховують 2-3 % видаткової частини бюджету. Це викликано тим, що малий бізнес є вразливим до інфляції і конкуренції великих корпорацій тощо.

В Україні малий та середній бізнес забезпечує тільки 11% ВВП. Адже малий бізнес у нашій країні не відіграє ту вагомую роль в економіці, яку відіграє у розвинених країнах. Перепоною для розвитку малого бізнесу в Україні є те, що відсутня ефективна допомога з боку держави [1]. Тому вивчення особливостей оподаткування малого бізнесу є актуальною проблемою, вирішення якої можливе за допомогою досвіду зарубіжних країн.

Проблемою для вирішення є податковий вплив на малий бізнес. Тому, що на суб'єкти малого бізнесу тисне податковий тягар, який веде до негативних наслідків таких як відтік національного капіталу та тінізація економіки. Це призводить до зменшення надходжень у бюджет, що змушує державу впроваджувати та збільшувати базу існуючих податків. Ці негативні чинники не дають можливості успішно процвітати малому бізнесу [2].

З метою вдосконалення діючої системи оподаткування малого бізнесу, актуальним є вивчення досвіду зарубіжних країн.

Аналізуючи світовий досвід щодо використання інструментів, за допомогою яких держава втручається в економіку країни, для підтримки малого бізнесу можна виокремити декілька груп за їхніми функціями:

1. Інструменти, які націлені на збільшення фінансових ресурсів, щоб посилити операційну діяльність підприємств. Розповсюдженими є податкові пільги: